

SPELARIT 3/1998

Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry

Syksyn harjoitukset ovat alkaneet. Uusia säveliä kuullaan Päkaksessa, jossa Pena vetää yhteislauluharjoituksia. Toivottavasti sana kiertää ja uusiakin laulajia saadaan joukolla ja innostunein mielin mukaan. Aikuisten alkeisryhmään Myyrmäen Arkkiin ovat myös kaikki kansantanssista kiinnostuneet tervetulleita. Aloitamme askelikoista niin perusteellisesti, että varmasti kaikki pysyvät mukana. Masurkka on ensimmäisenä vuorossa, polkka ja sottiisi seuraavat perässä, samoin valssi. Perinteisiä kansantansseja harjoitellaan alkaen kävelystä ja yksinkertaisista kuviosta. Kaikki innostuneet joukolla harjoituksiin!

Vakituiset ryhmät jatkavat entisissä tiloissa. Lasten ryhmä on siirtynyt torstaista perjantaihin Hakunilassa. Siellä ohjaavat Kati ja Katja. Myyrmäessä on aloittanut lasten ohjaamisen Siru Luomanpää, jonka panos seuramme tulevana lastenohjaajana merkille pantakoon. Tors-
taisin tekevät Paula ja Raimo yhteistyötä Tikkurilassa ja Ulla ja Hilding Myyrmäessä omien aikuisryhmiensä kanssa. Sirpa ohjaa Senioriryhmää Peltolan koululla.

Pelimannit harjoittelevat Päkaksessa sunnuntaisin. Eeva-Liisa ja Veijo ovat käyneet aikuisten harjoituksissa säestämässä samoin Katja.

Elävää pelimannimusiikkia eivät korvaa mitkään kasetit. On ilo ohjata ja riemu tanssia, kun harmonikan ja viulun ääni tahdittavat askeleita.

Tanssijoiden määrä varsinkin aikuisryhmissä on huolestuttavasti vähentynyt. Lisää porukkaa tarvitaan, jotta kuviot saadaan harjoituksissa kasaan ja ohjaajat voivat suunnitella uusia ohjelmistoja. Myös ohjaajien yhteistyötä yhteisen ohjelmiston kokoamiseksi tarvitaan. Molemmille aikuisryhmille tulisi järjestää yhteisharjoituksia, joihin ohjaajat keskenään sopisivat ohjattavat tanhut. Vaikkakin eri ryhmissä tanssijoiden määrät vaihtelevat ja toisinaan neliötäkään ei saada muodostetuksi, kahdeksan parin kuviot kyllä onnistuvat, kunhan paikka, aika ja kulloinenkin ohjaaja sovitaan. Yhteistyö eri ryhmien kesken lisääntyköön ja tanssimisen ilo säilyköön; meillä kaikilla on sentään mukava harrastus ja rohkeutta toteuttaa sitä. Sana on vapaa

Toivoo

Piitta

ONNEA, ONNEA!

Paljon onnea 8.8.98 vihityille nuorelleparille, Tarja Lahtiselle ja Pekka Asomäelle.

Lämpimät onnittelut Kerttu ja Arvo Hämäläiselle tyttövauvan johdosta.

Samoin lämpimät onnittelut Veli-Matti Laurilalle ja vaimolleen Tuulalle poikavauvan johdosta.

Paljon onnea Reino Toivonismelle 50:n ikävuoden saavutuksesta.

Seuran perustajajäsen Terttu Arvaja täytti 60 vuotta. Sylin täydeltä onnea!

MUISTATHAN SYYSJUHLAN PÄKAKSESSA!

Vietämme aikuisryhmien yhteistä syysjuhlaa italialaisen illan merkeissä Päkaksessa 30.10.98 klo 19.00. Varaa kalenteriisi aikaa yhdessäoloon ja hauskanpitoon. Ilmoittautumiset ohjaajille 23.10. mennessä.

INTERNET

Helsingin pitäjän tanhuujilla ja spelareilla on kotisivu Internetissä. Itse asiassa kotisivu on ollut olemassa jo pari vuotta, mutta taas kerran uudessa osoitteessa: <http://www.kansantanssinuoret.fi/spelarit>. Käyppä vilkaisemassa ja kerro uusia ideoita, mitä sivut voisivat sisältää!

Toimitukselle voi lähettää myös sähköpostia osoitteella: matti.lankinen@kansantanssinuoret.fi tai sanna.laakso@kansantanssinuoret.fi.

KALAKUKON NAATINTAOHJE

1. Avvoo nyssäkkä.
2. Poesta kiäreet.
3. Ota asseeks iso veihti,
4. Ja pien huarukka.
5. Paa eväs ettees topakalle pöyvälle (ei sua täristä).
6. Hätistä muut loetomalle (voep räeskyä...)
7. Iso veihti kärki eillä keskelle kukon selekee ja leikkoo nylykyttämällä eistaas kämmenen mentävä aakko.
8. Nosta lämpäre kättees, pua voeta piälle ja hujjaata iäntä kohti.
9. Se ol' kuorta särpimeks.
10. Huokase ja raahotu, ota huarukka kätteen ja kato kukon sissään.

11. Näläkä on jo tolkuton, etkä sisälöstä sua selevee - niinkö ?
12. Usko poes, eissäs on herkkuva: se mössö on aetoo Partas-Hanna -vaenoon resetillä luajittua savolaesta pikkelsijä – oekeeta ahvenkalloo kylyki kylesä toesta killoo ja joka välissä sitä ihteen-sä, eli ison punasilimäpossun kylykee. (helekutin hyvvee läskijä, tolokuttoman nuukasti lihhoo.)
13. Paa rotteesit lassiin, silimäs kii ja hujjaata huarukka syvemmmälle hyvvään.
14. Jottaen saet kuitennii, kaekki se on syötävän hyvvee... Avvoo suus ja laeta lasti maeskuttimme.
15. Suus kii, huarukka poekkeen.
16. Elä uattele, vuan naati.
17. Koeta piättee...nimittäen kummastako tykkeet enempi - kalasta vae kukosta.
18. Elähän hättäele, usko vuan - hyvvee se ol' !
19. Anna huarukan heiluva, ruotoja ei tarvihe pelätä.
20. Huokase vällii, rööhtäse ja anna himon yltyvä !

Ovathan osoitetietosi oikein!

Suomessa on muuttunut monia puhelinnumeroita suuren numero-uudistuksen myötä ja joku on voinut vaihtaa asuntoakin. Ilmoitathan muuttuneet tiedot jäsenrekisteriin. Myös kännykkänumeron ja sähköpostiosoitteen voi ilmoittaa omalle ohjaajalle tai Matti Lankiselle. Osoitteen löydät seuraavalta sivulta. Kiitos!

MUUAN KURSSITUTKINTO

Spelareiden Kaustisen-matkan yhteydessä pelimanni Patrik, viulisti, suoritti arvovaltaiselle raadille ns. sivuhaitaritutkinnon. Tutkintopaikka oli kaustislaisen pelimannin, Elias Kentalan, kotitalolla, jossa osa Spelareista asui. Tutkittava oli valinnut kaksiriviskappaleikseen Kaksipa poikaa Kurikasta, Mitähän ne tuollaasetkin sekä Lappajärven polskan. Raati ilmoitti Patrikin riemuksi valmistamattoman viisirivishaitarisäestyksen kappaleeksi Lokki-valssin, josta tutkinnon suorittaja aivan erityisen paljon pitää. Ehkä sitä voisi sanoa hänen "lempparikseen", sillä niin usein hän toivoo sitä soitettavaksi. Raatiin kuuluivat Heli, Saija ja Jussi K. sekä Jari, joka toimi puheenjohtajana. Raadin jäykkää arvovaltaisuutta pehmensi sopivasti jatkuva naurun tyrske ja kannustavat huomautukset, mikä varmaan helpotti huomattavasti tutkittavan tukalaa asemaa ja lievensi jännitystä.

Tutkittava oli valmistautunut tilaisuuteen harjoitellen tunnollisesti vaadittavat kappaleet. Tärkeä osa valmistautumista oli hyttyskarkotteella voitelu, sillä tutkintopaikka oli pihanurmikolla. - "Ai, korvaan meni kärpänen!", huudahti tutkittava kuitenkin vain hetken aikaa soitettuaan. Valmistautuminen olisi pitänyt tehdä vielä huolellisemmin; tutkittava oli unohtanut laittaa karkotetta korvaan. Raati oli ymmärtäväinen ja antoi mahdollisuuden uuteen aloitukseen. Pienen alkukangertelun jälkeen soitto lähti käyntiin. Kaksirivishaitarin näppäimet

olivat soittajan hallinnassa, ja haitari oli sylissä oikein päin. Valmistamattoman kappaleen, Lokki-valsin, soitti Heli ja Patrikin säestyksestä viisirivisellä kuuli ja näki, että kappale on soittajalle rakas ja läheinen, se soi tunteella. Väkevä soinnuttelu tosin paikoin kätki herkän valssin melodian lähes kuulumattoomiin ja tuomariston naurun purskahdukset tarttuivat väkisinkin tutkintoa suorittavaan soittajaan. Tutkittava keskittyi niin hartaasti soittoonsa että palje hetken päästä roikkui melkein maassa saakka. Yhden pahanpuoleisen mokansa tutkittava huomasi heti itse: "Ai juu, mä unohdin kokonaan käyttää rekistereitä!" Ilmanappulaa hän ei kuitenkaan yrittänyt soittaa. Soittaja sai huikeat aplodit encorehuutoineen. Très bien!

Seuraavassa poimintoja raadin arvostelusta.

Jussi: "Tutkittavalla on varsin erikoinen tyyli käsitellä haitaria, jossain määrin sitä voisi pitää hiukan hentoisena, ja sointumaailma on erittäin omaperäinen. C'est bon! (Il parle français.) Olisin kuitenkin sitä mieltä, että tutkittavan olisi jatkossa syytä panostaa pääinstrumenttiinsa". Onnellisesta hymystä päätellen tutkittava oli tyytyväinen tähän arvosteluun.

Heli: "Juu, siellä oli aika kivoja sointumaailmoja. Vähän olisin kaivannut imua näihin piiseihin, eläytymistä puuttui, soittaja kääntyi itseensä päin, vähän ujonlaista soitto oli. Kovempaa otetta soittamiseen ja rempseyttä!"

Saija: "Tyyli on omaperäinen ja sointumaailma laaja. Hiukan kaipasin remppyyttä ja eläytymistä, niin että huomaisi, että siinä on Kaksipa poikaa Kurikasta", ja Jari jatkoi: "Eikä kaksipa ämmää Nuuksiosta". "Viisirivisen käsittely oli aivan ilmiömäistä, siihen en pystyisi itsekään", sanoi Saija vielä.

Jari: "Yleisvaikutelma oli tosi hyvä, tällä olisi suorittanut korkeakoulun sivuhaitarin. Hirveen iso yllätys oli, että vaikka tämän piti olla yksirivistutkinto, sä käytinkin kahta riviä. Ensimmäisessä kappaleessa jännitti, sen näki, se oli vähän sellainen epävarma ja ujo, mutta parani koko ajan. Lokki-valssin säestyksestä näkee sun tyylijatjus, sä oot omaksunut siihen paljon myös jatsin puolelta". "Soitosta kuulee suuren rakkautesi Lokki-valssiin", huomautti tuomariston jäsen Saija. "Näkee, että se on läheinen kappale", jatkoi Jari. "Mä vaan halusin, että se melodia ei kuulu", sanoi tutkittava jostain syystä ...(??) "Onneksi olkoon, tämä oli hieno tutkinto", sanoi Jari, "ehdotan hyväksyttävä arvosanaa".

Tutkinnon kunniaksi kumottiin shampanjalasilliset ja kokeen loistavasti läpäissyt soittaja sai onnittelut. Seuraavaksi tutkinnon suorittajaksi valittiin Spelareiden kuopus, Jussi S. Jussi-viulistille ryhdyttiin pohtimaan sivuinstrumenttia. Jussi K. ehdotti sirmakkaa. "Mikä se on?", kysyi Jussi S. Ehkä sirmakka on liian hankala kakkosinstrumentiksi, kun Jussin ensin pitäisi selvittää, onko se edes soitin. Erilaisten ehdotusten jälkeen päädyttiin Jussi S:n omaan ehdotukseen, huuliharppuun. "On kuitenkin syytä varautua siihen, että raati saattaa vielä vaihtaa instrumenttia ja tutkinnossa on yllätys odottamassa. Siispä harjoittele kaikki muut instrumentit paitsi huuliharppu", neuvoi tuomaristo. Seuraava tutkittava muistaa varmaankin valmistautua myös paneamalla hyttyskarkotetta korvaan. Voi olla, että kuuntelijatkin panevat jottain korviinsa. Jännittyneenä jään odottamaan seuraavaa tutkintoa, taide-elämystä vaila vertaa.

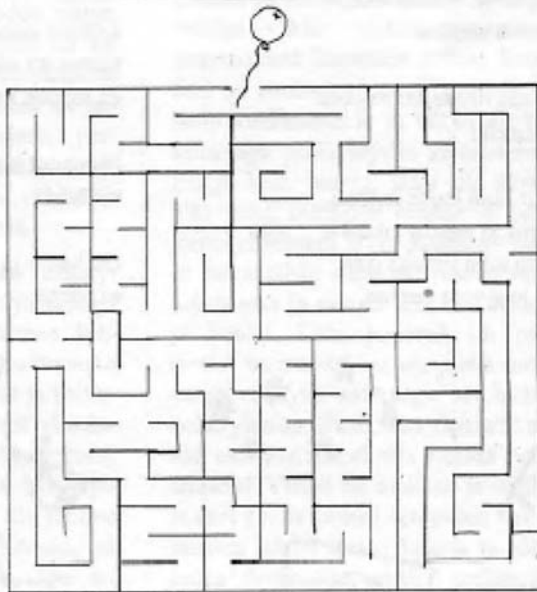
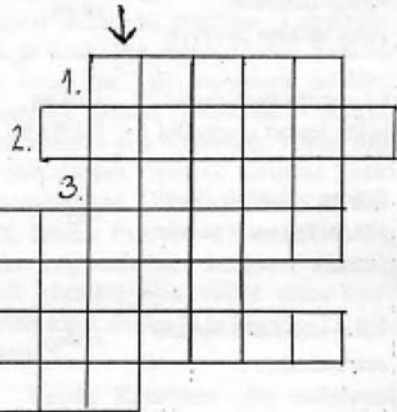
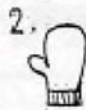
Eeva-Liisa Honkanen,
mukana lehdistön edustajana

HUOM! AIKUISTANSSIJAT

Ohjaajat suunnittelevat aikuisryhmien ensimmäisten yhteisharjoitusten pitämistä 10.10. Isomyyrin järjestötilassa. Varaa aika kalenteriisi.!

TEHTÄVÄSIVU

Viimekertaisen ristikon ratkaisuna pystysuoraan tuli “Lohjan Katrilli”.
Mutta minnekäs mennään ensi kesänä?

ARVAA MIKÄ?

Talvet tanssi,
kesät lepäsi.

Lumisade

Päivät selällään,
yöksi nousee pystyyn.

Sukset

Puuropata kankahalla,
kylän lapset ympärillä.

set
ja karpä-
Lantala

Kulkee päivät, kulkee
yöt, ei koskaan perille
pääse.

Kello

Kaksi nälkäistä katsoo
vastakkain.

Ongella

Metsässä kasvaa, ran-
nalla syntyy, vesillä
elää, tulessa kuolee.

Vene

Edessä iltasella, taka-
na aamusella.

Yö

Ohut kuin lauta kulkee
maata ja merta eikä
ole suuta eikä vatsaa
itse hän kysyy ja vas-
taa.

Kirje

Keskellä Turkua
seisoo.

R-kirjain

Puree, nipistää
vaikk ei oo kynsiä
eikä hampaita.

Pakkane

Ylössuun tyhjä,
alassuun täynnä.

Lakki

Yksi ovi auki, vii-
teen kamariin men-
nä.

Sormikas

Mene sinä sieltä,
minä menen täältä,
ulkomailla yhteen
tullaan.

Esiliinan
nauhat

Käänä sinne, vään-
nä tänne, et alkua
näe, et loppua hok-
saa.

Sormus

Hampaat on, ei syö
mitään.

Kampa

On kaula ja suu
vaan ei päätä.

Pullo

SPELAREIDEN MATKASSA KAUSTISELLA

Pelimannin vaimon onnellinen osa on päästä ikään kuin "siivellä" musii-kin maailmaan, sellaisten elämysten pariin, jotka muuten jäisivät kokematta. Yksi elämän kohokohtia on vuosittainen matka Kaustisen kansanmusiikkijuhlille. Kuluneen vuoden aikana olen usein istuksinut Päkaksen punaisen torpan lattialla, nurkassa kuunnel-len Spelareiden harjoituksia. Viime ajat harjoittelu on tähdännyt Kaustisen-matkan soittoihin. On ollut mielenkiintoista seurata soiton kehittymistä, kap-palevalikoiman laajenemista ja sovitus-ten syntyä. Vuoden huipentuma Spela-reille oli olla yksi Kaustisen juhlien kolmesta juhlayhtyeestä. Muut juh-layhtyeet olivat Shaika Balalaika ja Mr. Mäläskä. Vuoden yhtye on Heikki Lahden yhtye. Kaustisen kansanmu-siikkijuhlat on iso tapahtuma. Peliman-neja ja esityksiä on satoja ja tyyli sekä taso vaihtelevat laidasta laitaan. Yh-deksän spelaria perheineen ja tuttui-neen oli matkassa, joten näitä tarinoita on myös vähintään yhdeksän. Tämä on yksi niistä.

Spelareiden ensimmäinen esiintyminen oli edellä mainittujen juhlayhtyeiden konsertissa, kansantaiteen kes-kuksessa, Kaustinen-salilla. Soitto su-jui hyvin, aplodit olivat mahtavat ja soittajat taputettiin esittämään vielä yli-määräinen kappale. Veijon kommentti: "Kokemus oli sykähdyttävän hykerryt-tävä!" Koska esiintyminen oli juhlien ensimmäinen ja paikka oli juhlava, oli soitossa pientä varovaisuutta. Sen oli huomannut myös Helsingin Sanomien toimittaja.

Sitä mukaa kun esiintymisiä tuli li-sää, tuli soittoon vapautuneisuutta ja riemua. Matkan aikana oli yhdeksän esitystä, joka päivä ainakin yksi ja yh-tenä päivänä jopa kolme soittoa. Kaus-

tinen-salin lisäksi esiintymispaikkoja olivat Soittosali, pihalava, Katukahvi-la ja Keski-Pohjanmaan lava. Yksi ul-koilmaesitys jäi erityisesti mieleen. Aurinko paistoi, pääskysyet viilettivät juhkakentän yllä viserrellen kilpaa soit-tajien kanssa. Spelarit soittivat Loka-kuun polkkaa. Oli mielenkiintoista nähdä, kuinka kappale vaikutti hiljak-seen ohi kuljeskelemaan kansaan: ihmisiin tuli yhtäkkiä eloa väkeä alkoi laota kohti katukahvilaa kuin heinää olisi niitetty.

Vaikka Kaustinen-salin esiintymisen oli Spelarien soittoista juhla-kin ja matkan pääesitys, oli esiintyminen Soittosalin vähän vaatimattomammassa ympäristössä kuitenkin viikon huippu. Sali oli koristettu kattoa ja seinä kiertävin kukkanauhoin ja väkeä oli tullut salin täysi juhlayhtyettä kuuntelemaan. Esitys kesti tunnin. Ilma oli lämmin, hiki valui soittajien otsalta ja basisti joutui riisumaan liivin päältäään. Spela-rit saivat tähän viime esitykseen vapau-tuneisuutta ja riemua niin että se näkyi ja kuului. Kuin pisteenä i:n päällä (i=ilo) on mainio basisti, jonka luonte-va ja eläytyvä soitto-otapa sai hymyyn koko yleisön. Sääli, että Spelarit eivät itse näe taustalla olevaa eloisaa rytmit-täjänsä. Yleisö eli mukana ja melkein saattoi kuulla kuinka sen pulssi hakkasi samaan tahtiin soiton kanssa ja nähdä, miten Soittosalin seinät pullistelivat tunnelmaa. "Tämän tunnelman luomi-seen ei tarvittu savupanoksia, nyt soi-tossa oli menoa ja meininkiä", sanoi Paula K. , pelimannin vaimo. Samaa mieltä olivat varmasti kaikki kuulijat. Spelareiden soitto on hengeltään perin-teistä. Sitä maustaa sopivasti paikoin pieni ripaus moderniutta, jota yhtyeen taiteellinen johtaja, Jari, on hyvällä maulla sovitellut mukaan.

Täydellisten lavaesitysten lisäksi kuulee eri puolella festivaalialuetta yksittäisten pelimannien ja pienten ryhmien soittoa, jossa on vielä alkuperäistä karheutta ja kaihoa, saattaa niissä

joskus kuulla pienen virheen vinghdukseinkin. Kaikkien soitto ei ole parasta huippua, mutta silti se pysäyttää ohikulkijan, sykäyttää sydäntä. Minulle pelimannin soitossa on tärkeintä, että musiikki tulee suoraan sielusta, että se aidolla tavalla kertoo ihmisen ilosta ja ikuisesta ikävästä. Siskoni kanssa meillä on yksi erityinen suosikkivaari, mestaripelimanni Leo Siirtola Kittilästä säestäjineen. Leo Siirtolan tyyli on niin syvän tunteellinen ja hänen sävellyksensä niin kaihoisan kauniita, että siskoni kanssa olemme aivan myytyjä. Leo Siirtolan soittoa kuuntelimme sekä juhlapihalla että Pelimannitalon konsertissa.

Festivaaleilla näki ja kuuli lukemattomia täydellisen sileiksi hiottuja esityksiä. Kuitenkin aivan ex-tempore syntyneissä jameissa on yleensä aidoin ja väkevin tunnelma. Yksi esimerkki oli sunnuntai-ilta Pelimannitalon pubissa. Pub oli viimeistä istumapaikkaa myöten täynnä ja osa yleisöstä seisoi. Ilma oli sakeaa ja kokopäiväinen vesisade teki olon lämpimässä pubissa kostean nihkeäksi, mutta se ei menoa haitannut, pikemminkin vain tiensä tunnelmaa. Pubin suuren takan edessä oli

soittajien ja laulajien esiintymispaikka. Illan pääesiintyjä oli virtuoosi Vantaalta, Rauno Lehtovaara viuluineen. Laulusta ja muusta musiikista huolehtivat Me Weikkoset monien tuiki tuntemat-

tomien esiintyjien avustamina. Seinää kiertävälle penkille oli kiivennyt seisomaan yleisön joukosta amatöörimuusikoita helistimenneen. Viulistin soitto soi niin, että kuulijat olivat melkein hurmoksissa ja aplodeista ja uudelleenpyynnöistä ei näyttänyt tulevan loppua ollenkaan. Upeita viulukappaleita olivat mm. Montin Chardas, Brahmsin

Unkarilainn tanssi n:o 4, Mustalaisviulu ja monet muut, jotka tunteikkuaudellaan melkein tekivät kipeää. Ilta vai kutti väkevästi tällaiseen vähän liiankin herkästi eläytyvään persoonaan; suorastaan upposin musiikkiin. Ilo ja itku eivät ole kaukana toisistaan ja musiikki nostaa mielen syvyyksistä tunteita kuin kosken pyörteet vesihelmiä aurinkoon välkkymään. Tunnelma näissä jameissa oli niin tiheä, että sitä saattoi ihan käsin koskea, leikata siitä viipaleita. Niitä viipaleita on mukanani ja ne riittävät pitkään iloon tulevan talven pimeydessä. "Nähdä Napoli ja kuolla", sanoi joku. "Kokea Kaustinen ja elämä jatkuu entistä ehompana", sanon minä.

Eeva-Liisa Honkanen

Tapahtumakalenteri:

10.10	Aikuisten yhteisharjoitukset Isomyyrissä
11.10.	klo 18.00 Tanssitupa, opetetaan jenkka, Karjalatalo, HKY
11.10.	klo 15.30 Tanssitalo, tango & masurkka **
25.10.	klo 15.30 Tanssitalo, sottiisi & samba **
30.10.	klo 19.00 Syysjuhla Päkaksessa **
1.11.	klo 17.00 Tanssitupa, opetetaan hidas valssi, Karjalatalo, HKY
8.11.	klo 15.30 Tanssitalo, fusku-jive & polkka **
22.11.	klo 15.30 Tanssitalo, lavarokki & polska **
6.12.	klo 15.30 Tanssitalo, vanhat tanssit **
20.12.	klo 17.00 Tanssitupa, opetetaan juhlatanssit, Karjalatalo, HKY
8.1.99	Folklandia-risteily, Silja Europa
11.-13.6.99	Mansen Masurkka, Tampere, SKY & KTNL

** Tanssitalo pidetään aina klo 15.30-18.00 Kallion Nuorisotalossa, Lighthouse, Porthaninkatu 2, Helsinki ja siellä opetetaan yllä mainittuja tansseja. Järjestäjänä on UNsL.

HKY	Helsingin Kansantanssin Ystävät	p. 356 048
FSF	Finlands Svenska Folkdansring	p. 638 081
KN	Karjaalainen Nuorisoliitto	p. 799 291
KTNL	Kansantanssinuorten Liitto	p. 441 803
SKY	Suomalaisen Kansantanssin Ystävät	p. 441 803
SNL	Suomen Nuorisoseurojen Liitto	p. 5840 610
KN-liitto	Kalevan Nuorten Liitto	p. 5840 610
UNsL	Uudenmaan Nuorisoseurain Liitto	p. 342 6652

Seuraava lehti ilmestyy marraskuun alussa. Kirjoitukset ja piirustukset ym. lokakuun puoleenväliin mennessä Sannalle tai Matille.

Sanna Laakso, puh. (040) 591 4897, email: sanna.laakso@kansantanssinuoret.fi,
Matti Lankinen, puh. (0400) 422 417, email: matti.lankinen@kansantanssinuoret.fi.

YHTEYSTIETOJA:

JOHTOKUNTA:

- * Riitta Kangas, puh. 854 7563, puheenjohtaja
- * Tarja Lahtinen, puh. 878 6105 sihteeri
- * Simo Gröhn, puh. 851 3097
- * Juha Karila, puh. 859 2970
- * Hilikka Lyytikäinen, puh. 388 1731
- * Veikko Turunen, puh. 871 1937
- * Saija Tynkkynen, puh. 876 4136

AIKUISRYHMIEN OHJAAJAT:

- * Paula Kaivosoja, puh. 359 661
- * Raimo Behm, puh. 823 3383
- * Ulla ja Hilding Haaparinne, puh. 893 050
- * Sirpa Laakso, puh. 852 1693

LAPSIRYHMIEN OHJAAJAT:

- * Kati Taivainen, puh. 040-554 6172
- * Riitta Kangas, puh. 854 7563
- * Siru Luomanpää, puh. 852 1020
- * Katja Juuti, puh. 876 5329
- * Matti Lankinen, puh. 852 1693

YHTEISLAULU:

- * Pentti Salonen, puh. 294 2282

PELIMANNIT:

- * Veijo Honkanen, puh. (09) 853 1864